

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: N. L.
právně zastoupený JUDr. Michalem Pacovským, advokátem se
sídlem Čelakovského sady 433/10, 120 00 Praha

proti

žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, IČ
00007064, se sídlem nám. Hrdinů 1634/10, 120 00 Praha

v řízení o žalobě ze dne 25. 9. 2023 proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 8. 2023, č. j. MV-3285-14/SO-2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Žaloba

1. Včas podanou žalobou proti rozhodnutí správního orgánu se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 14. 8. 2023 č. j. MV-3285-14/SO-2023 (dále jen „*napadené*“

rozhodnutí“), kterým žalovaná podle § 77 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zrušila platnost povolení žalobce k trvalému pobytu a podle § 77 odst. 3 zák. č. 326/1999 Sb. a žalobci stanovila lhůtu k vycestování z území 30 dnů od právní moci rozhodnutí. Žalobce žalobu odůvodnil tím, že uvedené rozhodnutí považuje za nezákonné, neboť jím i řízením mu předcházejícím bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces – nebyla mu dána možnost se účinně a věcně bránit, neboť mu nebyly sděleny důvody, pro které bylo řízení vedeno. Nebyl mu sdělen ani rámcový obsah utajované informace, na jejímž základě bylo vydáno rozhodnutí, a proto nemohl vědět, proti čemu má jeho argumentace a obrana směřovat.

2. Rozhodnutí je nepřiměřené jeho soukromým, duchovním a rodinným vazbám na území ČR, žalobce byl zkrácen na právu na respektování rodinného a soukromého života dle čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb., dále jen „Úmluva“) a čl. 7 listiny základních práv Evropské unie (2007/C 303/01 (dále jen „LZPEU“). Navzdory neznalosti utajované informace, na jejímž základě bylo rozhodnutí vydáno, je žalobce přesvědčen, že se nikdy nedopustil jednání, které by mohlo (byť jen hypoteticky) narušit veřejný pořádek, natož způsobit bezpečnostní hrozbu pro ČR.
3. K porušení práva na spravedlivý proces žalobce uvedl, že poté, co se seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí a požádal o zpřístupnění částí spisu, jež obsahují utajované informace či skutečnosti, navrhl doplnit podklady pro vydání rozhodnutí a rovněž se vyjádřil ke svým vazbám na ČR. S žádostí o zpřístupnění utajovaných částí spisu se žalovaná vypořádala vyrozuměním z 3. 3. 2023 zcela formalisticky, pouze uvedla, že dle bezpečnostní složky, jež byla poskytovatelem utajované informace, by byl účel utajení informace zmařen, pokud by se s ním žalobce seznámil. V té souvislosti žalobce odkázal na § 36 odst. 3 věty druhé zákona č. 500/2004 Sb., správní řád a na rozhodnutí NSS ze dne 23. 6. 2023 č. j. 8 Azs 235/2021-55 s tím, že v rozporu s tímto mu nebyla sdělena ani obecná rovina skutečností, natož podstata důvodů, jež z utajované informace vyplývají. Ze správního spisu byl v této souvislosti patrný pouze Záznam do spisu ze dne 5. 1. 2023, v němž bylo žalovanou uvedeno, že zjištěné jednání představuje nebezpečí veřejnému pořádku a vnitřní bezpečnosti ČR a jejich obyvatel tím, že směřuje proti nejzákladnějším hodnotám chráněným trestním právem. Žalovaná tak před vydáním napadeného rozhodnutí nesplnila svoji povinnost žalobci sdělit alespoň obecnou rovinu skutečností, které z utajované informace vyplývají a tím jej zkrátila v jeho právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, v právu účinně se bránit a v konečném důsledku porušila žalobcovo právo na spravedlivý proces a žalobce tak nevěděl, na základě jakých skutečností bude rozhodnutí vydáno, a proti čemu zaměřit svoji argumentaci a obranu. Podstata důvodů, na jejichž základě žalovaná rozhodla, není zřejmá ani z napadeného rozhodnutí, neboť žalovaná se v něm opakovaně opírá o nic neříkající formulaci existenci důvodného nebezpečí ohrožení bezpečnosti státu ze strany žalobce s tím, že utajovaná informace obsahuje „popis konkrétních skutkových zjištění učiněných příslušnou službou a popisuje konkrétní jednání účastníka.“ Toto může jen stěží naplnit požadavek sdělení podstaty důvodů, neboť neobsahuje žádnou informaci. Je totiž zřejmé, že zpráva musí obsahovat skutečnosti týkající se žalobce, nikoli jiné osoby a v tomto ohledu je dle žalobce napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné a je stíženo vadou nezákonnosti. Žalovaná v rozhodnutí uvádí, že utajovaná informace je jediným podkladem vydaného rozhodnutí, přičemž žalobce je přesvědčen, že se žádného závažného jednání, jež by

mohlo představovat nebezpečí pro bezpečnost ČR, nikdy nedopustil. Obsah utajované informace nezná a není proto možné, aby jej jakkoli vyvracel, a to za situace, kdy tato informace je jediným podkladem rozhodnutí.

4. Žalobce dále v rozhodnutí žalované spatřuje několik nesrovnalostí. Například pokud by se skutečně dopouštěl tvrzeného jednání, pak by byl v té souvislosti jistě konfrontován orgány činnými v trestním řízení, k čemuž však nikdy nedošlo. Pokud by se takového jednání dopouštěl v posledních letech, pak je otázkou, proč nebylo řízení o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu zahájeno již dříve.
5. Žalobce spatřuje rozpor i v označení utajované informace vzhledem k tvrzenému obsahu, neboť dle napadeného rozhodnutí byla utajovaná informace poskytnuta v režimu utajení ve stupni „DŮVĚRNÉ“, tedy dle § 4 zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti je tento stupeň utajení druhá nejmírnější klasifikace utajení, přičemž vyjádření takové informace by mohlo ČR způsobit „pouze“ prostou újmu, zatímco přísnější kvalifikace „tajné“ či „přísně tajné“ způsobují vážnou či mimořádně vážnou újmu. Žalobce nepovažuje za racionální, aby mu na jedné straně bylo přičítáno jednání proti nejzákladnějším hodnotám společnosti, tedy jednání skutečně závažné intenzity, a na druhé straně byly tyto informace o tomto jednání klasifikovány takto mírným stupněm utajení.
6. Žalobce žije na území ČR od roku 2002, jakožto farář Chrámu svatých apoštolů Petra a Pavla v K. V. poskytuje duchovní podporu a útěchu všem lidem bez ohledu na jejich národnost, rasu či politické zaměření a pod jeho vedením uvedený chrám poskytuje aktivní pomoc i uprchlíkům z Ukrajiny. Žalobci bylo uděleno čestné občanství města K. V. a dlouhodobé a pevné vazby žalobce na ČR jsou proto nesporné.
7. Žalobce dále uvedl, že jeho dvě již zletilé děti jsou občany ČR, manželka a dvě nezletilé dcery mají uděleno povolení k trvalému pobytu v ČR a napadené rozhodnutí tak vede k přímému přetrhání rodinných vztahů či k narušení již vytvořených vazeb dětí na území ČR v případě, že budou žalobce následovat. Žalobce uvedl konkrétní rozhodnutí NSS řešící otázku přiměřenosti dopadů rozhodnutí na rodinný život s tím, že má za to, že žalobou napadené rozhodnutí je v rozporu s nimi i judikaturou Evropského soudu pro lidská práva. Žalobce je přesvědčen, že žalovaná řádně neposoudila přiměřenost a dopady rozhodnutí na jeho rodinný život. Žalobce považuje za minimálně zarážející, že žalovaná na jedné straně spatřuje v žalobci bezpečnostní hrozbu pro ČR v takové intenzitě, že jí odůvodňuje zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu, avšak na druhé straně výslovně připouští možnost, aby žalobce na území ČR zůstal, jen prostřednictvím jiných institutů a odkázal na judikaturu zabývající se okolnostmi případu, pro něž trvání na opuštění území ČR může představovat zcela neúčelný formalismus a tudíž nepřiměřený zásah do rodinného života. Žalobce dále poukázal na skutečnost, že s manželkou na území ČR pobývají přes 20 let, dvě nezletilé děti se v ČR již narodily a za situace, kdy celá rodina má dlouhodobé soukromé vazby na území ČR, bude mít rozhodnutí negativní dopad na každého člena rodiny, což nelze zhojit navrhovaným odcestováním za žalobcem. Kromě toho by zletilého syna žalobce mohlo jeho přicestování za otcem do země původu vystavit nebezpečí vojenského odvodu do války, s nímž nesouhlasí, rodinný život žalobce v zemi jeho původu je tak fakticky

znemožněn. Dle žalobce žalovaná neprovedla individuální posouzení dopadů rozhodnutí na rodinný a soukromý život žalobce a jeho rodinných příslušníků.

8. Žalobce dále uvedl důvody, pro něž považuje za nepřiléhavou judikaturu, na niž žalovaná ve svém rozhodnutí odkázala v souvislosti s dopady pouhé pravděpodobnosti bezpečnostního rizika na závěr o existenci bezpečnostního rizika, a to za situace, kdy proti žalobci nebylo ani vedeno žádné trestní řízení.
9. Žalobce z uvedených důvodů žádal, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.

II.

Vyjádření žalovaného k žalobě

10. Žalovaná s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí a argumentaci žalobce uvedla, že námitky uvedené v žalobě jsou nedůvodné s ohledem na informace poskytnuté bezpečnostní složkou, které popisují skutečnosti, na jejichž základě nelze jinak než dospět k závěru, že žalobce ohrožuje bezpečnost ČR. Skutečnost, že cizinec představuje ohrožení bezpečnosti státu, je důvodem pro zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu cizince podle § 77 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. Zjištěné osobní jednání žalobce bylo v jeho nežádoucí činnosti, z důvodu vytvoření vlivové struktury za podpory ze strany státních orgánů Ruské federace, jež měla za cíl v zemích EU podpořit separatistické tendence, které jsou v rozporu s bezpečnostními zájmy ČR, a existuje zde důvodné nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost státu. Informace obsahuje popis konkrétních skutkových zjištění učiněných příslušnou službou, popisuje konkrétní jednání žalobce včetně jeho přesného časového rámce, popisuje konkrétní jednání žalobce, jehož se měl žalobce v průběhu posledních let soustavně dopouštět, jeho jednání je popsáno do detailu, čímž působí věrohodně, a pokud jde o rozsah poskytnuté informace, též přesvědčivě. Popisované jednání žalobce je rovněž relevantní ve vztahu k důvodu napadeného rozhodnutí, kterým je nebezpečí, jež žalobce představuje pro bezpečnost ČR a jejích obyvatel tím, že směřuje proti nejzákladnějším hodnotám společnosti chráněným trestním právem. Věrohodné informace, v nichž žalovaná nenašla žádné rozpory či nesrovnalosti, zavádají důvod domnívat se, že žalobce by mohl ohrozit bezpečnost státu i v budoucnu a lze je podřadit pod pojem „hrozba pro bezpečnost státu“. Pojem bezpečnost státu je obsažen v ústavním zákoně č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, ve znění pozdějších předpisů a rozumí se jím ohrožení svrchovanosti a územní celistvosti státu, jeho demokratických základů a životů, zdraví a majetkových hodnot, přičemž z utajované informace č. j. D198/2022-OSM vyplývá skutečnost, že žalobce představuje nebezpečí pro bezpečnost ČR, tedy svým jednáním by mohl být způsobilý ohrozit zájem chráněný uvedeným zákonem, přičemž pro naplnění důvodu pro zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu žalobci není rozhodující, zda se takového jednání dopouští či v minulosti dopustil, ale postačí pouze hrozba takového jednání.
11. S ohledem na to, že konkrétní okolnosti tohoto případu podléhají utajení, žalovaná je nemůže argumentačně využít pro vymezení skutkové podstaty, přičemž pokud by pro vymezení obsahu a rozsahu pojmu bezpečnosti státu použila konkrétní okolnosti případu žalobce či alespoň jejich typové určení, bez větších obtíží by mohla vysvětlit i své úvahy, jimiž se při výkladu řídila, avšak tím by zároveň vyžradila, co je obsahem utajované informace, což by bylo nevýhodné pro zájmy ČR. Obsah utajovaných informací vypovídá o tom, že i žalobci musí být alespoň v části známo, co je v nich

uvedeno, tj. nežádoucí činnosti z důvodu vytvoření vlivové struktury za podpory ze strany státních orgánů Ruské federace mající za cíl v zemích EU podpořit separatistické tendence a jakékoliv konkrétní či typové určení by blíže určovalo a tím vyzrazovalo rozsah a intenzitu utajovaných poznatků. V souvislosti s námitkami žalobce týkajícími se údajné nepřiměřenosti rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života žalovaná uvedla, že zrušení trvalého pobytu žalobci nezakazuje kontakt s rodinou ani jakýmkoliv osobami, s nimiž si žalobce během svého pobytu vytvořil vazby. Ačkoli žije žalobce v ČR dlouhodobě, nelze za daných podmínek tuto skutečnost považovat za takovou skutečnost, jež by mohla zapříčinit nezákonnost vydaného rozhodnutí s ohledem na to, že by žalobce mohl ohrozit bezpečnost státu.

12. K žalobcově námitce týkající se rozdělení rodiny, zpretrhání sociálních vazeb a tedy nutnosti vycestování z území ČR žalovaná uvedla, že důsledkem stanovení lhůty k vycestování je, že pokud žalobce ve stanovené době nevycestuje a zároveň si neupraví svůj pobytový režim jinak, bude na území ČR pobývat nelegálně.
13. Z výše uvedených důvodů žalovaná navrhl, aby byla žaloba zamítnuta pro nedůvodnost.

III.

Replika žalobce

14. Žalobce ve své replice ze dne 15. 11. 2023 reagoval na vyjádření žalované a vyjádřil nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání. Zopakoval svoji argumentaci týkající se nedostatečnosti rozsahu, jímž byl seznámen s obsahem utajované informace, v důsledku čehož je mu znemožněno věcně argumentovat ve vztahu ke skutečnostem tvrzeným žalovanou ve vyjádření. Uvedl, že v ČR je představitelem Podvorje Ruské pravoslavné církve, jež je podle ruské ústavy odloučena od státních struktur Ruské federace a je tudíž vyloučeno, že by do činnosti církve mohly ruské orgány zasahovat. Vychází-li žalovaná z novinových článků, v nichž bylo Ruské pravoslavné církvi vytýkáno, že její představitel válku na Ukrajině podpořil, pak toto není závazným pokynem pro všechny církevní články, neboť struktura pravoslavné církve je založena na odlišných principech než jiné církve. Závazné proto nejsou např. jednotlivé výroky patriarchy, ale pouze usnesení celého Svatého synodu. Žalobce uvedl, že Podvorje, v jehož čele žalobce stojí, se intenzivně stará o válečné uprchlíky a striktně odmítá, že by se kdy podílel na jakékoli činnosti, jež by byla v rovině trestněprávní natož ohrožující bezpečnost ČR. Jako duchovní působí na území ČR již přes 20 let a jeho přínos pro společnost ČR, zejména v Karlových Varech je nezanedbatelný a nařčení z jakýchkoli separatistických tendencí jsou z několika důvodů, jež zmínil, absurdní. Je důležité, aby soud vzal v úvahu, že žalobce jakožto duchovní poskytoval duchovní útěchu značnému množství osob a to bez ohledu na jejich občanství, rasu, sociální postavení či politické smýšlení. Nelze proto statisticky vyloučit, že se mezi těmito osobami nacházel někdo, kdo se dopustil závažného chování, jež však nemůže mít spojitost se žalobcem. Informace, z nichž žalovaná vychází, jsou buďto smyšlená či dezinterpretovaná.

IV.

Ústní jednání

15. Ve věci bylo s ohledem na stanovisko žalobce nařízeno ústní jednání. Účastníci setrvali na svých dosavadních stanoviscích. Žalobce prostřednictvím svého právního zástupce zdůraznil prospěšnost své duchovní činnosti i dalších aktivit v rámci církve, jež mají pozitivní vliv nejen na církevní obec, ale i na město K. V. Dále zdůraznil, že v důsledku toho, že mu nebylo umožněno seznámit se s konkrétním obsahem utajované informace, nemůže se dostatečně efektivně bránit a informace v ní obsažené vyvrátit.

V.

Posouzení věci soudem

16. Žaloba není důvodná.
17. V souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, přičemž přezkumná činnost soudu respektovala dispoziční zásadu vyjádřenou v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s., takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
18. Podle § 77 odst. 2 a) zákona o pobytu cizinců *„Ministerstvo rozhodnutím zruší povolení k trvalému pobytu, jestliže cizinec opakovaně závažným způsobem naruší veřejný pořádek nebo práva a svobody druhých anebo je důvodné nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost státu.“*
19. V posuzované věci byla žalobou zrušena podle výše uvedeného zákonného ustanovení platnost povolení k trvalému pobytu žalobce pro existenci důvodného nebezpečí, že by žalobce mohl ohrozit bezpečnost státu. Zároveň byla žalobci podle § 77 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. stanovena lhůta k vycestování z území 30 dnů od právní moci napadeného rozhodnutí.
20. Vzhledem k žalobním námitkám žalobce bylo spornou otázkou 1) zda žalovaná dodržela procesní práva žalobce v souvislosti s umožněním seznámit se s podklady rozhodnutí, 2) zda žalovaná při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí zohlednila dopady rozhodnutí na rodinný a sociální život žalobce, 3) zda se žalobce dopustil jednání, jež by mohlo narušit bezpečnost ČR či veřejný pořádek.
21. Prvou žalobní námitku týkající se údajného **porušení procesních práv** žalobce tím, že mu bylo zabráněno seznámit se s utajovanou informací, jež byla podkladem pro rozhodnutí, v důsledku čehož se žalobce nemohl efektivně bránit, soud neshledal důvodnou. Byly to totiž právě skutečnosti obsažené v utajované informaci č. j. D198/2022-OAM, jež vedly žalovanou k závěru, že jednání žalobce ohrožuje bezpečnost ČR. Konkrétní obsah utajované informace je přitom vyloučen z povinnosti žalované umožnit žalobci seznámit se s podklady rozhodnutí, jež je zakotvena v § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Seznámení se s jejím obsahem je možné pouze v rozsahu, který nezmaří účel jejího utajení, přičemž není-li to možné, sdělí se žalobci pouze v obecné rovině, jaké skutečnosti z tohoto podkladu vyplývají. Z tohoto důvodu se v souladu s § 17 odst. 3

správního řádu na utajovanou písemnost ustanovení správního řádu či jiného zákona o nahlížení do spisu nepoužijí. Tento specifický způsob nakládání s utajovanými informacemi je důsledkem vážení významu ústavně chráněných hodnot, jímž je například zájem právě na ochraně bezpečnosti státu na straně jedné, a práva účastníka správního řízení na spravedlivý proces na straně druhé. Procesní omezení z tohoto vyplývající, tj. zneprístupnění utajovaných informací prokazujících bezpečnostní riziko, jež žalobce pro ČR představuje, proto musí být vyvážena tak, aby byla ve výsledku přiměřená sledovanému účelu, tedy ochraně bezpečnosti státu. K tomuto účelu slouží právě správní žaloba, v rámci níž je na soudu, aby provedl přezkum správního rozhodnutí, jež vycházelo mj. i z obsahu utajované informace.

22. Soud se proto zabýval nejen otázkou, zda obsah utajované informace, s níž se seznámil, odůvodňuje závěr o bezpečnostním riziku stěžovatele, ale zabýval se i otázkou, zda byl žalobce s obsahem utajované informace seznámen v zákonem povoleném rozsahu, tedy v obecné rovině, a dospěl k závěru, že tato podmínka byla splněna. Toto jasně vyplývá ze záznamu do správního spisu ze dne 5. 1. 2023 č. j. MV-3285/SO-2023, v němž je uvedeno, že s ohledem na to, že podkladem pro vydání rozhodnutí jsou také písemnosti a záznamy, jež jsou dle § 169m odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, uchovány odděleně mimo spis, a to pod sp. zn. D198/2022-OAM, neboť obsahují utajované informace, není možné, aby se s nimi žalobce v jakékoliv podobě seznámil, neboť by došlo ke zmaření účelu jejich utajení. V záznamu je dále uvedeno, že zjištěné osobní jednání žalobce představuje nebezpečí veřejného pořádku na území ČR, vnitřní bezpečnosti ČR a jejích obyvatel, a to tím, že směřuje proti nejzákladnějším hodnotám společnosti, jež jsou chráněny trestním právem, přičemž z důvodu účasti na prosazování a podpoře zájmů státní moci Ruské federace, které jsou v rozporu s bezpečnostními zájmy ČR, existuje důvodné nebezpečí, že by žalobce mohl ohrozit bezpečnost státu. Z tohoto je zřejmé, že neodpovídá skutečnosti opakované tvrzení žalobce, že ze správního spisu vyplývá pouze zcela nekonkrétní informace, z níž vůbec nelze dovodit, v jakém ohledu žalobce představuje ohrožení bezpečnosti ČR. Pokud se žalovaná se žádostí žalobce o zpřístupnění části spisu obsahující utajované informace vypořádala způsobem obsaženým ve vyrozumění ze dne 3. 3. 2023, pak soud se s jeho obsahem i rozsahem zcela ztotožňuje, neboť toto respektuje způsob nakládání s utajovanou informací stanovený správním řádem a zákonem o pobytu cizinců na území ČR, neboť konkrétnějším vymezením obsahu utajované informace by vedlo k jeho vyzrazení. Z těchto důvodů soud shledává i přiměřenou a dostačující obecnou informaci, již byl formou Záznamu do spisu ze dne 5. 1. 2023 žalobce seznámen s obsahem utajované informace.
23. Druhou žalobní námitkou byla **otázka přiměřenosti dopadů rozhodnutí** z hlediska zásahu do soukromého a rodinného života žalobce. Ani tuto námitku soud neshledal důvodnou.
24. Za překážku zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu je třeba považovat pouze zásah nepřiměřený, přičemž přiměřenost je třeba posuzovat na základě kritérií stanovených zákonem a vyplývajících rovněž z judikatury ESLP vztahující se k čl. 8 Úmluvy. Tato judikatura zohledňuje zejména: (1) rozsah, v jakém by byl rodinný nebo soukromý život narušen, (2) délku pobytu cizince ve smluvním státě, (3) rozsah sociálních a kulturních vazeb na tento stát, (4) existenci nepřekonatelné překážky k rodinnému či soukromému životu v zemi původu, např. nemožnost rodinného příslušníka následovat cizince do země jeho původu, (5) „imigrační historii“ cizince, tedy porušení pravidel

cizineckého práva v minulosti, (6) povahu a závažnost porušení veřejného pořádku či trestného činu spáchaného cizincem., Všechna uvedená kritéria je třeba posoudit ve vzájemné souvislosti a porovnat zájmy jednotlivce na pobytu v dané zemi s v tomto případě opačnými zájmy státu, což žalovaná v napadeném rozhodnutí učinila při vědomí toho, že právo vyplývající z čl. 8 Úmluvy není absolutní a je zde prostor pro vyvažování protichůdných zájmů cizince a státu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2021, č. j. 10 Azs 356/2020 – 58, bod 15).

25. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaná při svém rozhodování usilovala o nalezení spravedlivé rovnováhy mezi zájmy žalobce a zájmy společnosti, přičemž učinila dostačující skutková zjištění nezbytná pro učinění přijatých závěrů. Žalovaná byla povinna zohlednit výše uvedená kritéria, přičemž žalobce byl povinen v rámci řízení poskytnout veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí. Z obsahu správního spisu i napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalobce i žalovaná uvedené povinnosti splnili. Žalovaný při posouzení vzala v úvahu následující tvrzení žalobce: žalobce získal povolení k trvalému pobytu na území ČR dne 22. 1. 2008, má velkou a pevnou rodinu, dvě zletilé děti jsou občany ČR, přičemž manželka a nezletilé dcery mají uděleno povolení k trvalému pobytu na území ČR. Omezené vydávání dlouhodobých a krátkodobých povolení k pobytu pro občany Ruské federace by fakticky bránilo tomu, aby mohl žalobce po skončení platnosti jeho povolení k pobytu za rodinou přicestovat, přičemž v případě cesty zletilého syna za žalobcem, by syn byl vystaven nebezpečí z důvodu pokračující vojenské mobilizace na území Ruska, tedy vzájemná setkání by byla fakticky znemožněna. Žalobce se dále vyjádřil ke své činnosti faráře Pravoslavné církve v K. V. v Chrámu sv. Petra a Pavla a zásluhám na jeho rekonstrukci, což doložil listinnými důkazy, konkrétně vyjádřením Svazu Ukrajinců Bohemie o. s., P. K., ak. malíře – restaurátora, Mgr. Martina Baxy, ministra kultury, Ing. Petra Kulhánka, primátorem města Karlovy Vary, Mgr. Pavla Vaculíka, tajemníka výboru Krajského úřadu Karlovarského kraje a Pamětním listem ze dne 20. 4. 2022 dokládajícím, že žalobci bylo uděleno Čestné občanství města K. V. v roce 2020. Uvedená tvrzení žalobce týkající se prospěšnosti jeho činnosti pro ČR nebyla žalovanou vyvrácena ani zpochybněna, avšak žalovaná zároveň došla k závěru, že negativní okolnosti spočívající v jednání žalobce, jež způsobuje existenci důvodného nebezpečí ohrožení bezpečnosti ČR v důsledku prosazování a podpory zájmů státní moci Ruské federace, jsou v rozporu s bezpečnostními zájmy ČR a převažují nad skutečnostmi svědčícími ve prospěch žalobce.
26. Žalovaná v souvislosti s možným narušením rodinných vazeb konstatovala, že vydaným rozhodnutím dojde pouze ke zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu s tím, že následný zákaz pobytu na území ČR vysloven není. V té souvislosti vyjádřil žalobce podiv, že na jedné straně spatřuje žalovaná v jeho osobě bezpečnostní hrozbu takové intenzity, že jí odůvodňuje zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu, avšak na druhé straně výslovně připouští možnost, aby žalobce na území ČR zůstal, jen prostřednictvím jiných institutů. Soud konstatuje, že **ČR v reakci na ozbrojený konflikt na území Ukrajiny vyvolaný invazí vojsk Ruské federace přijala řadu opatření, mezi něž patří i omezení vízových služeb pro občany Ruska a Běloruska, přičemž zákon č. 175/2022 Sb. umožňuje vládě nařízením stanovit, je-li to nezbytné z důvodu ochrany zahraničně politických zájmů v souvislosti s uvedeným konfliktem, nepřijatelnost určitých vízových a pobytových žádostí podávaných na zastupitelských úřadech a dále stanovit, na které žádosti a skupiny občanů třetí země se nařízení nevztahuje.** Soud proto

- žalobcem zmíněné konstatování žalované vnímá jen jako konstatování zákonem upravené možnosti dalšího pobytu žalobce v ČR na základě jiného pobytového statutu, aniž by však byl předjímán výsledek posouzení takové případné žádosti žalobce.
27. Soud se ztotožnil se závěrem žalované, že žalobcem tvrzená specifika jeho rodinných vztahů i specifika a jistá výlučnost vyplývající z jeho postavení a působení v pravoslavné církvi, ani případný dopad rozhodnutí do rodinného života žalobce nepřevažují nad veřejným zájmem státu, aby na jeho území nepobýval cizinec ohrožující bezpečnost ČR. Přiměřenost napadeného rozhodnutí je nutné posuzovat nejen dle § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců, ale i dle Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), kterou je ČR vázána, zejména pak dle čl. 8 Úmluvy, z něhož plyne právo každého na respektování soukromého a rodinného života. Žalovaná se uvedeným řídila a své závěry v tomto směru dostačujícím způsobem odůvodnila. Při posuzování přiměřenosti je třeba zohlednit i Úmluvu o právech dítěte, podle jejíhož čl. 3 odst. 1 musí být zájem dítěte předním hlediskem při jakékoli činnosti týkající se dětí, ať už uskutečňované veřejnými nebo soukromými zařízeními sociální péče, soudy, správními nebo zákonodárnými orgány na straně jedné a svrchované právo každé země rozhodovat o povolení vstupu a pobytu cizích státních příslušníků na jeho území, v důsledku čehož nepředstavuje udělení trvalého pobytu ústavně chráněné právo. Úmluva o právech dítěte ve svém čl. 9 odst. 3 zároveň připouští i oddělení dítěte od rodičů za podmínky pravidelného osobního kontaktu s rodiči, přičemž nikde nestanoví, že rodiče musí žít spolu se svým dítětem v jednom státě. S ohledem na zjištěné skutečnosti nelze ani za situace, kdy je žalobcem otcem i dosud nezletilých dětí, hodnotit zrušení jeho trvalého pobytu jako nepřiměřený zásah do jeho soukromého a rodinného života.
28. Jednotlivá kritéria posuzování přiměřenosti zatížila na jedné straně váhu veřejného zájmu na zrušení pobytového oprávnění žalobce a na druhé straně váhu zájmu žalobce na setrvání na území a udržování a rozvíjení zde jím již založených vztahů jak osobního, tak duchovního a pracovního charakteru. Ze zjištěných skutečností týkajících se poměrů žalobce je zřejmé, že není vyloučena možnost jeho návratu do domovského státu za situace, kdy je v produktivním věku a nezmiňuje žádné zdravotní obtíže. V uvedené souvislosti je třeba zmínit i to, že žalobce není jedinou osobou pečující o nezletilé děti, neboť na jejich výchově se podílí i jejich matka, manželka žalobce. Byly-li by, hypoteticky, nezletilé děti odkázány výlučně na výchovu a péči žalobce, pak je tento oprávněn požádat např. o vízum za účelem strpění pobytu podle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců z důvodu, že mu ve vycestování z území brání překážka na jeho vůli nezávislá, která je časově omezená na dobu, kdy by jeho nezletilé děti byly odkázány na jeho výchovu a péči. V té souvislosti je však na místě zmínit i to, že na území ČR žijí i dvě již zletilé děti žalobce.
29. Je třeba uvést, že všechna výše uvedená kritéria přiměřenosti je třeba posoudit ve vzájemné souvislosti a porovnat zájmy jednotlivce na pobytu v dané zemi s (někdy) opačnými zájmy státu. Právo vyplývající z čl. 8 Úmluvy totiž není absolutní a je zde prostor pro vyvažování protichůdných zájmů cizince a státu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2021, č. j. 10 Azs 356/2020 – 58, bod 15).
30. Soud se shoduje se žalovaným, že veřejný zájem v případě žalobce převážil nad zájmem žalobce, jeho rodiny, církevní obce či farníků a zrušení nejvyššího pobytového oprávnění žalobce je nezbytné, neboť hrozba, již žalobce představuje pro bezpečnost státu je významnější než individuální újma na soukromém, rodinném a pracovním životě

žalobce i než újma Ruské pravoslavné církve, jejímž představitelem v ČR žalobce je, i než újma jejích členů. Soud má s ohledem na obsah utajované informace za to, že žalobce si musel být vědom možných důsledků, jež s sebou ponese případné zjištění jeho činnosti, jež je v souladu se zájmy Ruské federace, avšak v rozporu se zájmy ČR a jejích obyvatel, tedy si musel být vědom i možných důsledků spočívajících ve zrušení platnosti jeho trvalého pobytu v ČR.

31. Ani třetí žalobní námitku týkající se žalobcova tvrzení ohledně **absence jednání, jež by mohlo jakkoli narušit bezpečnost ČR či veřejný pořádek, soud neshledal důvodnou.** V té souvislosti soud konstatuje, že se seznámil s utajovanou informací č. j. D198/2022-OAM a zcela se ztotožňuje s konstatováním žalované, že tato obsahuje popis zcela konkrétních skutkových zjištění, neboť popisuje konkrétní jednání žalobce včetně jejich časového zařazení a s ohledem na konkretizaci a rozsah poskytnutých informací týkajících se jednání žalobce, působí zjištěné informace věrohodně, přesvědčivě a vytváří obraz o tom, jakým způsobem může žalobce ohrozit bezpečnost ČR. Nejedná se zároveň o informace, jež by vypovídaly pouze o jednorázové aktivitě žalobce, ale jedná se o informace, jež naopak vypovídají o jeho dlouhodobé a soustavné činnosti ve prospěch Ruské federace, jež jsou v příkrém rozporu s bezpečností i mezinárodní politikou ČR. Jak vyplývá z poskytnuté informace, lze žalobce seznámit s tím, že existuje důvodné nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost ČR z důvodu jeho účasti na prosazování podpory zájmů státní moci Ruské federace, jež jsou v rozporu s bezpečnostními zájmy ČR. S tímto byl žalobce seznámen již v průběhu správního řízení, neboť se seznámil s obsahem správního spisu včetně vyrozumění ze dne 3. 3. 2023, jež reagovalo na jeho žádost o zpřístupnění části spisu obsahujícího utajované informace. Pro posouzení věci je rozhodující obsah utajované informace, její věrohodnost a přesvědčivost, nikoli to, že jak je zařazena v rámci klasifikace obsažené v § 4 písm. d) zákona č. 412/2005 Sb. o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti ve znění pozdějších předpisů.
32. Soud považuje za nezbytné konstatovat, že je věcí suverénního státu, za jakých podmínek pobyt cizinců na svém území připustí. V té souvislosti soud odkazuje na nálezy Ústavního soudu ČR sp. zn. Pl. ÚS 41/17 bod 53 nebo Pl. ÚS 26/07, bod 37. Každý cizinec, tedy i žalobce, si musí být vědom možných důsledků vyplývajících z jeho jednání, jež sice nemusí být postižitelné v oblasti trestního práva, ale přesto může ohrožovat bezpečnost státu, v němž získal pobytový titul.
33. Z žalobou napadeného rozhodnutí vyplývá, že se žalovaná zabývala věcí žalobce dostatečně individualizovaně, v té souvislosti odůvodnila, z jakých konkrétních důvodů považuje jednání žalobce za způsobilé ohrozit bezpečnost státu, přičemž respektovala zásady nakládání s utajovanými informacemi. Žalovaná dále zohlednila individuální okolnosti jak osobního a rodinného života žalobce, tak i okolnosti a specifika jeho profesního, duchovního a společenského života, přihlédla k jeho celkové životní situaci i k délce jeho pobytu na území ČR.
34. Soud dospěl na základě žalovanou v dostačujícím rozsahu shromážděných informací k závěru, že se přiměřeností rozhodnutí v souladu s § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců zabývala, přičemž své úvahy popsala a přijatý závěr dostatečně a logicky odůvodnila. Soud se zcela ztotožnil se závěrem žalované, že veřejný zájem na zrušení trvalého pobytu žalobce je vzhledem k jím vyvíjeným aktivitám větší, než dopad do jeho soukromého, rodinného, pracovního a společenského života. Povolení k trvalému pobytu je vyjma českého občanství nejvyšším pobytovým statutem, a pokud existuje

důvodné nebezpečí, že by žalobce mohl ohrozit bezpečnost České republiky, pak není ve veřejném zájmu, aby mu tento pobytový status se všemi výhodami, jež z něho plynou, zůstával.

35. S ohledem na to, že se soud v plném rozsahu ztotožnil se závěry žalované, že byly splněny podmínky pro zrušení platnosti povolení žalobce k trvalému pobytu, neshledal žádný z žalobcem uplatněných žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

36. Náhradu nákladů řízení soud výrokem II rozsudku žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s. ř. s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 21. 12. 2023

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně